

יצירת אקלים חיובי בקבוצה

עזרים: סיפור הגדר, צמר

- וודאו כי הילדים מבינים את לקח הסיפור ואת קישורו לחייהם. עודדו את הילדים לשתף בדוגמאות מחייהם.

אקלים חיובי במרכז

1. סיפור הגדר- דיון:

(א) מה הלקח מן הסיפור?

(ב) איך ניתן ליישם את הלקח מן הסיפור בייחסנו עם חברים?

(ג) האם אתם זוכרים אמירה שפגעה בכם? האם הסליחה שנאמרה לאחר מכן סייעה לרכך את הכאב?

(ד) האם אתם זוכרים מקרה בו פגעתם באחר?

2. מעגל חיובי: כל אחד מן הילדים צריך לתת מחמאה לחבר במעגל ולמסור את כדור הצמר לאותו החבר. חשוב כי כל ילד יקשור את הצמר לאצבעו טרם המסירה על מנת שתיווצר רשת המקשרת בין כל הילדים.

לסיכום- כולנו בקבוצה קשורים אחד לשני. אם אחד מאתנו יבחר להכאיב או לפגוע באחר הוא יפגע למעשה בקבוצה כולה. (הדגמה באמצעות משיכת האצבע). במידה ואחד מן הילדים בוחר לעזוב את הקבוצה הוא מפרק את הקבוצה והקבוצה תשתנה. פעמים רבות אנו שוכחים לומר גם לחברים הטובים דברים נעימים, מחמאות. לעיתים זה מביך אותנו אבל חשוב לזכור כמה כיף לשמוע דברים טובים.

3. משחק קרוסלה: שני מעגלים המשווים על נושאים שונים: משחק אהוב, משהו מעניין שקרה לי היום, מקרה שחבר עזר לי, מקרה שעזרתי חבר, ועוד.

הנהלה ציבורית: מר דוד אלאולף, גב' יעל ופרופ' ישראל (איזי) בורוביץ, גב' אורית בנבנישתי, גב' לינדה בן שושן, מר יוסף בר נתן, מר יואל גבע, גב' עדנה גבריאלי, מר רני גלוגאן, גב' צביה ופרופ' יוסי גרוס, מר גד זאבי, גב' נורית ומר יוני זלצמן, מר אילן טוביהו, אלוף (מיל') יורם יאיר, מר יואל יוגב, גב' אלישה ומר דני יעקבי, גב' יפה יפרח - כהן, מר אדווארד כהן, מר מאיר כפיה, מר רוני לרנה, מר דני מרגלית, גב' איה עזריאלנט, מר עזי פויכטונג, מר יצחק פורר, מר יובל פורת, גב' נילי ומר גיל פרץ, גב' טובה קרונפלד, עו"ד איל רוזובסקי, מר שרון ששון.

משרדי הנהלה:

ת.ד 8216 תל אביב-יפו 6108102

טל: 03-6832626 פקס: 03-6832620

דוא"ל: infoheb@jaffainst.co.il

www.jaffainstitute.org

ספר הגדר והמסמרים

היו היה ילד קטן עם אופי רתחני.

אבא שלו נתן לו שק עם מסמרים ואמר לו שבכל פעם שהוא מתפרץ וצועק על אנשים הוא חייב לתקוע מסמר בגדר שמקיפה את ביתם.

ביום הראשון, תקע הילד 37 מסמרים בגדר, אך במהלך השבועות הבאים ככל שלמד לשלוט בכעסו, ירד מספר המסמרים שהוא תקע בגדר.

הוא למד שקל לו יותר לשלוט בכעסו מאשר לתקוע מסמרים בגדר.

לבסוף, הגיע היום בו הילד לא התפרץ כלל. הוא סיפר את זה לאבא שלו, ואבא שלו אמר לו שעכשיו, בכל יום שחולף ובו הוא לא התפרץ ושלט בכעסו הוא צריך לשלוף מסמר אחד מן הגדר.

הימים חלפו ולבסוף הגיע הילד לאביו ואמר לו שכל המסמרים נשלפו מן הגדר.

האב, אחז בידו של בנו לקח אותו החוצה אל הגדר, ואמר לו: "כל הכבוד בני על שלמדת לשלוט בכעסך, אבל הסתכל נא אל החורים שבגדר. הגדר כבר לעולם לא תהיה כמו שהיא הייתה בהתחלה. כשאתה אומר דברים מתוך כעס, הם משאירים צלקת בדיוק כמו החור שבגדר. אתה יכול לתקוע סכין בגבו של אדם ולמשוך אותה החוצה חזרה, אבל לא משנה כמה פעמים תתנצל הפצע עדיין יישאר שם. פצע מילולי הוא גרוע בדיוק כמו פצע פיזי. חברים הם כמו יהלומים יקרים, הם גורמים לך לחייך ומעודדים אותך להצליח. הם קשובים לך, הם תמיד שם בשבילנו!"